

10-dik Szám.

N E M Z E T I
T Á R S A L K O D Ó

Martius 7dik napján 1837.

EGY PÉLDÁJA A' FRANCZIA
PHILOSOPHIÁNAK.

Franciaországban N. város végén lakott egy nem utolsó nemből való, egy atyából és anyából és öt gyermekből álló család, kitétetve nem mondom, a' levegő mostohaságának, hanem az életre megkívántató szerek oly nagy hiányának melyet a' bőséghez szokott familia csak vérző szívvel hordozhata. A' család szerencse kevés idő alatt csak hamar kijátszá minden vagyonjokból; az atya, ki igen ingerelhető természetű vala gondolkozék magában ha valyon ily helyzetében nem lenne-e jó angol segédhez nyulni? Felesége férjének ezen belső magávali küszködését észre vévén, 's egyszersmind tudván azt is, mily hajlandó legyen férje veszedelmes feltételek végre hajtására, minden gondját arra fordítá hogy azt megelőzhesse. De hogy vigye azt véghez? Rá emlékeztetni azonszíves szeretetre, melylyel hozzá 's gyermekeihez viselteté, annyit tett volna, mint elcsüggedését a' legmagasabb fokra emelni. Arra bírni akarni, hogy közel levő atyafiait segedelmezésre szállítsa-fel, igen gyötrőnek tartá férjének, ki eddig soha senkire sem szorult. Ehhez járult a' szégyen is, mely elszegényedését egytoly városban követte melyben ő egy volt a'

Első félesztendő.

főbbek közül. Egy szóval: a' férj csak arról beszélt hogy magát megölel; sőt a' mikor nője, ki árgusi szemekkel vigyázott utána, jobb gondolatra intené, azt is arra nógatta, hogy vessen véget életének 's vegye rá arra gyermekeit is.

Ily szorongató 's az elcsüggedéssel határos környülmények közt, a' mindenfelől szorongatott asszonymak oly szerencsés gondolat ötlék elméjébe 's azt oly szívre ható, könnyekkel párosult ékes szóllással adá-elő, hogy az a' tébolyodással határos férjnek elméje csendességét 's előbbeni erejét is vissza adá. Ne csüggedj-el, így szólla a' jó asszony, — én egészséges vagyok, azok gyermekeink is. Hagyjuk itt ezen várost 's költözzünk Párizsba, ott senki sem fog esmerni; ott én és gyermekeid tégedet munkánk után tisztességesen eltartunk, vagy ha történnék, hogy szorgalmunk által eleget nem szerezhethénk, úgy titkos alamisna kéregetésre is érted rá adnám magamat. Ezeket hallván a' férj, egy ideig gondolkozásba merüle 's az alatt lelkének erejét egybe szedvén így szólla egész elszáutsággal. — Nem Kedvesem! — nem engedhetem hogy magadat értem így meg alacsonitsd; de mint hogy ily nagy lelki erővel bírsz, már tudom mi tevők legyünk. — Az én elcsüggedésem irántadi szeretetemnek volt következése. — Ezen beszélgetések után sokkal csendesebbnek látszott, 's vele együtt családja, minden szegénysége mellett is megtalálta békeességét.

Ily helyzetében a' jó férj és atya két tervet fogott-fel, 's azt haladék nélkül teljesedésbe is vette. Az isteni kegyelem-e, vagy önnön lelke nagysága segített rajta ezen igen kényes környülmények közt, nem tudom, elég az, hogy oly részt választott, mely méltó a' legnagyobb philosophushoz.

A' lehető sietséggel öszveszedte meg levő vagyonának dirib darabját, mi némely házi butorokból állott, mivel ezeknek is egy része már a' hitelezők által le vala tartóztatva. Száz aranyat csak ugyan béveve belőlök, melyekkel, és családjával titkon oda hagyá a' várost. Utját nem Párizs felé vette, mint nője gondolta, hanem a' szomszéd tartományba; hol az első városban eddig viselt köntöseit igen durva matériából készültekkel cserélte-fel, 's oly minémüségeket készítettett felesége és gyermekei számára is. Mint hogy, így szólla, tetszett a' szerencsének állapotunkat megváltoztatni; szükség azon sors bélyegét is viselni, melyre kárhoztattunk. Igyekezünk ahhoz illő érzéseket is felöltetni. Utjokat folytatván, egy nagy városba jutottak, mely előre kigondolt czéljának leginkább megfelelt. A' város legtávolabb részében egy kúnyhót, ahhoz tartozó szántó és bortermő helylyel bérlett-ki; 's kis birtokához illő házi butorokat szerze-meg. Arra ajánlottad vala magadat, mondá nőjének, hogy gyermekeinkkel munkálodni fogsz hogy engem eltartsatok; de én igazsággal ellenkezőnek tartom más munkája után élni. Munkálodjunk tehát együtt közös kenyerek és ruházatunkért, fiaim engem, leányaid téged segéljenek a' munkában. Melyekre midőn könnyeket látott volna nője szemihől kigördülni, így szólla hozzá. Ha tudnám hogy csorduló könnyeid ellen mondást foglalnak magokba azon élet módja ellen melyre meghivlak részemről egy közel levő városban kényelmes életet ajánlanék neked, hova munkám csekély jutalmát elküldeném; de mivel jobban esmerlek mint sem magammal elhitethetném, hogy téged mostoha sorsod érdekel; légy meggyőződve, hogy értem nincs miért gyötrődnöd. En ér-

tem, miként mostani állapotunkban is tudok boldog lenni. Ez állapotunkban kevesebb kényelmünk, de szükségünk is kevesebbek leendenek.

Ezek után még meg levő kevés pénzét arra fordította, hogy leányai számára gyapjat és vásznat, fiai és maga számára pedig földmivelő eszközöket is szerezzen-meg; sőt egy parasztot is befogada házához, ki őket azoknak használása módjára taníttaná-meg. Néhány napi gyakorlás minden nehézségeket meggyőzni alkalmasokká tette őket. A' jó atya és anya húzomos példája a' vetélkedésnek oly nemét hozta létre köztök, mely soha meg nem lankadott; ők együtt bámulást érdemlő békességben és egyességben éltek; 's jól-lehet igen kevésszer jöttek össze szomszédjaikkal, mindazonáltal nyájasságok és becsületességek őket azok előtt szeretetre méltókká tette. A' falusiak náluk vásárlották a' falun használtatni szokott gyapju, 's vászon nemüeket, és az azokból bėjövő haszon csak magára is elegendő lett volna egy ilyen, mérsékletes élethez szokott család számára. Ők az innep napokat, sétálás, olvasás közt ártatlanul tölték-el. A' jó atya sokszor ajánlotta már két fiainak, kik harmincz éven feljül valának, a' katonai életet, vagy más módját az életnek, de ezek mindenkor azt nyilváníták, hogy semmi sincs mi kunyhójoktól eltávoztathatná addig míg atyjoknak, anyjoknak vagy leány testvéreiknek reájok szükségek lehetne.

Ezen erényes háznép minden igyekezete mellett is nem sokáig tudta-ki kerülni a' helybeli pap és főbb polgárok figyelmét; a' kik tudni kívánták, hogy honnat valók, 's micsoda szerencsétlen eset buktatta szegénységbe? Mit tudtak tehát egyebet tenni, mint azt hogy eddig titoklepte sorsokat a' papnak felfedezzék; kikötvén, hogy azt másokkal ne tudassa. Ezen papnak le-

het ezen historiát is köszönni, ki azt teszi hozzája, hogy midőn bámulná a' lélek azon nagyságát melylyel magokat önnön bal szerencséseknek alája vetették, azt szokták felelni: semmivel sem különösebb által menni gazdagságból szegénységbe mint szegénységből gazdagságba, és ezen két állapotok csak módjai az életnek, csak külső különbségek, melyek sem a' lélek természetén sem az érzések belső minémiségén nem változtathatnak; a' fő dolog tehát abban áll: hogy szokjameg az ember azon sorsot, melybe szerencsétől helybeztetett, felejtse azt, melyből kiléptetett.

Ily érzéssel birt ezen tiszteletet érdemlő háznép, 's valójában lehet sajnálni hogy neve elhallgattatott; de mind e' mellett kételkedés nélkül kihozhatni az előadottakból hogy a' francia philosophus ki ily dicsően feljül tud mostoha sorsán emelkedni, sokkal magasabb fokon áll, mint az angol, ki a' fájdalom és szegénység ellen halálon kívül más menedéket nem esmer.

Gödri Ferencz.

AZ ERKÖLCSI ERÉNYEK NAGY EREJE.

Azon számtalan kivánságok, indulatok, szenvedelmek közt, melyek az emberi szívet ostromolják csak egy van, azt mondja Schaftsbury angol bölcs, melyet szégyen nélkül meglehet vállalni. — Ez a' szerelem. És ennek hébizonyítására a' következő történetet beszéllelé kezeskedvén annak igazságáról is.

A' flandriai hadban egy angol generál egy század lovas néptől kísértetve, kilovagla az előtök levő város megszemlélésére; 's íme csak hamar nagy csapat fegyveres népet pillant meg a'

várostól távozni; kik mint látszott egy sebesen haladó kocsi fedezésére és kíséretére valának rendeltetve; pillanatot sem veszve megtámadá őket, 's jóllehet a' francziák és azok parancsnoka, ki terhes sebbe is esék, magokat vitézül oltalmazták, még is a' nép egy részét levágá másikat fogásra ejté. A' kocsi is kezébe juta, melyben egy a' félelem miatt elsárgult és csak nem kétségbe esett, de ezen veszélyes helyzetében is maga szépségét nem vesztett ifju asszonyság üle; ki a' barátságos elfogadás által magához jövé, ki jelenté, hogy a' kísérő sereg vezére, sőt várparancsnoka is az ő férje lett legyen; a' néhány napok után békövetkezhető ostromlás félelme által arra vétetett, hogy őtet Lillébe költöztesse által. Az asszony nagy szorongatásban lenni mutatá magát férjéért, ki elesvén, az angol generál jókori segedelme nélkül, kevés napok alatt sebeiben 's szerencsétlensége miatt el is hal vala.

A' foglyok a' győzedelmes szállására vitettek, ki nagy lelküleg gondoskodott ezen házaspárról. Azonban észre nem véve egy édesebb érdek is mozgató a' generált. Azon háznak melyet lakott egyik szobájában szállitá őket mind ketten 's parancsolatot adaki, hogy oly buzgalommal és tisztelettel bánjanak velek mint ő maga. Napjában huszszor is elküldött egésségek felől tudakozódni; sőt legényei tudósításával nem elégedvén-meg személyesen is, azt adván okul, hogy a' férj veszedelemben forogna, gyakran meglátogató őket, 's órákig felejté magát nálók. A' generál dicsére és sajnálá az asszonyságot, sőt a' leg hosszabb való beszélgetés után is házához érve érte, hogy a' vele társalkodás és beszélgetés a' legédesebb gyönyör.

Valahányszor tehát az illendőség vagy hivatali kötelességei tőle távozni kényszerítették, min-

denkőz magán erőszaktétellel esék-meg. Ez az érzés, a' mely óránként nevedék benne oly jel szó volt nála, melyből megérté, hogy az asszonyt szereti. A' generál ötven éves, egyenes lelkű és nemes szívű férfi vala, ki nem gyűlölte ugyan az asszonyi nemet, de a' szerelem édes érzéseit még is kevés figyelemre méltatta; egyedül a' katonai gyakorlásokkal tölté idejét; midőn tehát a' szerelem benne nagyobb lángra lobbant volna, mint a' mekkora kötelességével és nyugalomával öszve férhetett, megborzadt a' veszély meggondolásán, melyre magát az által kitette.

Ily helyzetében a' generál sietett egy nála ifjabb, de vele egyformán érző és gondolkozó barátjának szíve állását felfedezni. —

Barátom! így szóllitá-meg, oly zavarban vagyok, melyet szégyenlenem kell, melyet el is titkolnék tőled, ha nem bíznám barátságodhoz. Én szeretem a' várparancsnok feleségét. Ezen nem is nyughatatlankodnám, ha ő az enyim lehetne, mert nincs semmi okom miért lemondjak a' házasságról, de a' férje-él 's naponként gyógyúl. Az asszony bölcs, én is az vagyok, kivetni való benne semmi sincs. Azonban még is szívemnek tőlem meg nem magyarázható bohóskodása miatt csak egy pillantásig sem tudok nélküle nyugodalomban lenni. Ezer különböző munkáit olvasám, így folytatá, a' szerelemnek; de azt magam nem érezve soha sem is gondolkoztam okairól; következésképpen nem is tudom, hol kelljen az ellen orvosságot keresni; de ha te tudsz barátságunk szentségére kényszerítlek, el ne titkold tőlem; vagy utasíts oda, hol azt leghamarább megtalálhatom.

A' generál barátja főtiszt, de a' szó teljes értelmében katona lévén mosolyogva hallgatá szíve érzéseinek felfedezését 's így szólla hozzá komolyan.

Te tán tréfálsz barátom, hogy oly nagy fontosságot tulajdonítasz egy haszontalanságnak; soha velem el nem hitetheted hogy valaki akaratja ellen szeretne. Az ember meglát egy szép asszonyt, bámulja azt, 's ohajtana valami jogot formálhatni annak szívéhez és személyéhez. De úgy van itt is a' dolog mint valamely szép kép-pel, vagy szép virággal, a' melynek nem mi va-gyunk birtokosai; az okos ember nem kívánja azt oly erősen magáévá tenni, hogy a' miatt nyug-talanságot szenvedjen; de ez a' kívánság még csak meg sem is fordul elméjében; midőn tisztán tudja, miként a' birtokos oly nagyra becsüli azt, hogy nem egy könnyen válik-meg tőle. Kicsoda ne kaczag ná tehát ki, folytatá, azon követelt szükségét, mely-lyel a' szerelmesek nagy része magát menteni szok-ta? Elhiszem én azt, hogy valamely hajlandó-ság, melynek soha ellene nem szegültünk, sőt a' melyet táplálni is szeretünk, oly erőt vehet rajtunk hogy nem egy könnyű azt meggyőzni, így van ez minden más hajlandóságokkal is -- De azokat, a' mindent tehető szépségeket, győz-hetetlen kellemeket, azokat a' szenvedelmeket, melyek az okosság világát egyszerre meghomá-lyosítják, azokat mindenkor úgy néztem mint olyan valóság nélküli dolgokat, melyek csak a' költők képzeitek-éskönyveikben léteznek, misze-rént kedves barátom! — folytatá ez a' bámulatos tanács-adó — te oly rosszért panaszolsz, mely-nek orvoslása egyedül tőled függ. Szeretsz? Te vagy oka. — Szántszándékkal tágitván meg szí-ved gyeplőjét; magadat kell tehát egyedül vá-dolnod. — Akarsz többé nem szeretni? — Erre nézve tanácslom: légy hajthatatlan az akaratban 's célhoz jutsz. Ne szeress többé 's ki fog reá szorítani?

Ezek a' beszédek nem vigasztalák a' szerel-

mes generált. Szomorúan sohajta 's a' tapasztalásból által látván, hogy az okosság egyedül nem bír annyi erővel, mennyit nékie barátja tulajdonította, elhatározá, megfosztani magát általánosan a' szép fogolyné többszöri látásától; azzal kecsegtetvén magát, hogy az eltavozásnak több foganatja lenne reá nézve mint minden más segéd eszközöknek. Megkéré azonban barátját hogy a' szenvedő fogolynét látogassa-meg; maga pedig feltevé titkon, hogy mihelyt a' férj sebeiből kigyógyuland, mind kettejeket hadi fizetés nélkül vissza fogja küldeni. — Schaftsbury a' generálnak eddigi magaviseletében oly két vonást jegyez-meg, mely méltó a' legmagasabb bölcsességhez és legnagyobb bátorsághoz. — Az első, az az egyenesség mi szerént a' generál önnön szerelmét a' bűnösség okán kárhoztatja, a' másik az a' hősi felemelkedés, mi szerént arra határozá nagy lelküleg magát hogy minden utat maga előtt bévágjon, melyen kívánságának elég tételhetnék; noha nem tudta, valyon eljuthat-e feltétele céljára? Minden, azt jegyzi-meg az angol író, ki hasonló helyzetben levén nem érez magában ösztönt ezen pelda követésére, kénytelen magát nyomorult teremtésnek tartani; 's nem lehet kétségben a' felől, hogy legtörvényesebb szerelmeskedéseiben is mindenkor valami aljas és gyalázatos van belé elegyedve.

A' más tiszt — az a' bölcs, ki nevette vala barátja gyengeségét, a' meghagyás szerént meglátogató a' parancsnoknét, de a' mely kétszer alig esvén-meg, mindgyárt észre vevé eddig követett rendszerének hasztalan voltát. — Még inkább belé szeretett a' szép fogolynéba mint a' generál, azzal a' különbséggel ugyancsak hogy karakterének minden tiszteletet érdemlősége mellett is az ifju tűz benne nem engedte magát oly

könnyen legyőzetni; valójában a' szerelmes érzések általa eddig nem tapasztalt bűbajos édesége el felejteté vele egy részit alap elveinek, mely ha szinte semmi bűnre nem csábítná is, de még is messze vivé azon magas erénytől melynek remekét most adám elő. A' historia író nem ereszkedik ugyan belé az ő szerelmes szerepének részletes előadásába hanem minek utána őt vakmerő szerelmesnek, 's hitetlen barátnek bélyegezte volna, azt veti utána, hogy a' gyógyuló félben levő vár-parancsnok inlázba esvén bévégzé földi életét. A' generál hajlandó vala ezen esetet Isten rendelésének tartani ártatlan indulatja megjutalmazására, de a' szerelmes társ sem késett, ha titokban is azon örvendeni; mind ketten tehát azon voltak hogy a' szép özvegy hova hamarébb megvigasztaltassék. Azonban az ifjabb tiszt, ki a' becsületet még egészen le nem vetkezte, nem tekintheté barátjának erényes szerelmét úgy, hogy a' magáéért magának szemre hányásokat ne tett volna. Mardosó lelkiismerete még is hagyott neki annyi erőt, hogy a' külön vett generálhoz így szólhasson:

Barátom! a' szégyennek örökre lekellene nyelvemet pecsételni; de a' te példadra való vissza emlékezés bátoritt ezen akadályt legyőzni; sőt szerencsémre szívemnek mélyében érzem azt is, hogy a' becsület és barátság sokkal erősebbek a' szégyennél. Sebzett szívvel vallomást teszek előtted, hogy én hitszegő és tettető vagyok, de azal mentem magam, hogy akaratom ellen vagyok; kezdem már eleskünni ama' hamis philosophiát, melyre építettem minden erőmöt, melylyel oly fennyen viseltem magamat, midőn előttem szerelmedet felfedezted. — Nem igaz — megvallom, hogy az ember akaratja ellen nem szeretne; nem igaz többé nekem, hogy az ember

megtudna szünni szeretni mikor akar. — Egyszermind arról is megvagyok győződve, hogy a' szerelem zsarnok hatalmát úgy sem tudja kikerülni az ember, ha férfi bátorsággal a' szerelem első mozdulatjának ellen szegül; vagy ha eltávoztatja is azon tárgynak látását, melynek hatalmát már egyszer érzeni kezdette. Te ezt megtetted, 's önnön erényedhez méltó példát adtál nekem. De mely leverő nékem; hogy én azt nem tudtam követni. — Vallást teszek tehát néked hogy én őt — — — Mit? tehát a' parancsnokét szereted? így szólla hozzá a' generál tűzbe jöve. Igen, monda a' tiszt. — Igen, én őt szeretem, imádom, 's ebből soha ki nem gyógyulok. Te mondottad nékem, midőn szerelmed felfedezted előttem, hogy nála nélkül csak egy szempillantást sem tudsz nyugalomban eltölteni, nékem pedig megvallom, ki még a' bölcsesség azon értségétől messze vagyok, nékem, nála nélkül elhordozhatatlan az élet; 's ha ő az enyim nem lehet, az első ágyu előtt fogom halálomat keresni.

Elcsüggedve hallgatá ezen beszédeket a' generál, 's egy ideig gondolkozásba merülve állt ott. Végre szóhoz jutván, sohajta 's elkérdezé mind azon körülményeket, melyekből meggyőződhetett barátjának dühös szerelméről. Azután kitudakolta, ha igazán elakarná-e venni az özvegyet? Igen is, monda a' tiszt, ha győzhetetlen akadályokra nem találok. Jól van tehát, vissza nozá az erényes generál — igen jól van. Én még egyszer legyőzhetem 's le is győzöm szívemet, akármibe kerüljön. Te ifjabb 's szeretetre méltóbb is vagy nálamnál. Én szerelemben vetelkedő társad lenni nem akarok, mert mit nyernék egyebet avval kicsufoltatásnál. — E' mellett egymásnak ellenségei is lennének, a' mi ellenségeskedésünknek pedig siralmas következtései lehetné-

nek. Ezt megelőzni szoros kötelességemmé teszi mind korom, mind tapasztalásom, mind rangom.

Ezen beszédek után megölelé a' tisztet 's szentül megígéré egyfelől, hogy ezután is barátjának fogja tartani, más felől, hogy a' szép özvegyet is csak azután látogatja-meg, minekutána a' törvényes eskü szent kötelével öszve leendenek köttetve. — Nagy, igen nagy ereje van az erkölcsi erényeknek! —

Gödri Ferencz.

GYERMEKFOGDOSÁS.

Egy lyoni hírlap következő szerfelett különös történetet ír, melynek kezeskedik is igaz voltáról.

„Az ifju P-t — mintegy 15 éves gyermeket — szülői néhány napok előtt a' börse-piacz mellett a' Kai Humberti áru-helyre küldötték, hogy ott vásároljon kerti veteményeket. Az alatt, míg itt vásárolgatott, hátulról kemény ütés éri, mely őt legott földre teríté. Erre két — igen csínosan öltözött — urak léptek az elszédülthez, 's sürgettek egy kisdéd üvegből inni, melyre — mint biztaták — jobban leend. A' gyermek hitt nekik 's ivott, mire kevés perczek mulva mély álomba süllyedett, mely minden érzékeit egészen eltompítá. Midőn felébredett (hogy mennyi ideig allhatott, nem tudja) egy ismeretlen szobában, ágyba volt helyhezve 's teste felső része valamely vas készületbe vala öszve nyomva. Ez melyét 's hátát esösen szoritá 's egyik karja is hasonló gépelybe vala foglalva. Egyike azon uraknak, kik neki a' Kaion amaz italt nyujtották, figyelmezni látszatott szíve 's erei ütésére, mi alatt a' másik úr mellette ülve írt. Hiában panaszkodott az ifju P., a' ki ezen kíozás alatt meglehetősen mér-

tékben szenvedett, hogy neki fájdalmat okoznak. A' titok teljes emberek kivánták őt — mint csak tudták — megnyugtatói 's ígérték, hogy az nem fog soká tartani már, 's úgy a' felől is biztosították, hogy nincs veszély a' dologban. Valóban is megszabadíták őt kevés idő múlva amaz érczkötelékektől, a' mikor ennie adván, egymás szobába vezették-át. Itt bámulással látá 20 kisedőgyákat, melyekben ugyan annyi gyermekek fekvének, legnagyobb részt erősen elhiványkozva, 's fájdalom 's szenvedésektől nagyon is elcsigáztottan. E' szerencsétlenek tekintete — kik közül sokan inkább élő csontvázakhoz, mint emberekhez hasonlítanak — P. — t részvételre gerjesztette 's egyszersmind rebegett is, ne tán ugyan azon állapotra jusson, 's ohajtá szökéssel előzhetni-meg a' veszélyt.

Midőn őket a' tudva levő két úr magokra hagyá, P. társai között észre vett kettőt, kiknek tekintetök még élénk, ábrázatjuk egészséges 's teljes vala 's kikeről gyanítania lehetett, hogy ők is csak kevés idő előtt juthattak e' szomorú helyre. A' szerencsétlenség részvételre gerjeszti az emberi keblet: ily okból a' két jobb kinézésű gyermekek az új társ felé jövének, kérdők: ha sokáig fogna-e e' helyt maradni? Tagadó feleletére felfedezték legitt neki, hogy ők is szándékoznak e' lébb állani, 's kérték, venne részt e' szökésekben. A' ráállás kész vala P. részéről, 's ígéretet tettek egymásnak estve magokat tettetni, mintha alunnának, de 11-kor mind hárman felkelni, hogy ekkor hajthassák végre az éjhomály leple alatt tervöket.

Nem sokkal emez egyezés után kivitték mindnyájokat sétára egy nagy kertbe, mely körülbelől 10—15 sing magas kőfállal volt körül kerít-

ve, úgy hogy semmi kandi szem belé nem tekinthetett.

Ezen séta közben az ifju P. észre vett egy hosszú létrát (lajtorját), mely a' falra volt támasztva. Legott meghatározá ezt szabadulás eszközüül használni annak idejében. Egy óra mulva ama' két urak, kiken kívül senkit nem láttak a' gyermekek e' titokteljes háztájon, vissza szóllították őket a' sétáról, a' mikor is ételt kapva, le nyugvásra bocsátattak.

Az ifju P. — nek 's két új barátainak, mint könnyen elképzeltetni, szemekre nem szállt átlom, hanem nyugtalanul várták megszabadulhatások pillanatját. Midőn végre a' 11 óra elhangzott, csendesen felkeltek 's kamarájokból nesz nélkül kilopózkodtak. Ekkor egy folyosóra jutának, mely a' kertre vitt, melynek fái az ablakon át kivehették az éj homályban is. De mivel ajtói zárva voltak, meghatározák vigyázattal egy ablakot kinyitni, melynek keskeny nyílásán egymás után lebocsátkoztak 's így a' kertbe jutottak a' nélkül, hogy tömlöcz-öreik figyelmét magokra vonták volna. Most szaladni kezdtek azon pont felé, hol a' létrát látták vala, de fájdalom, az most a' földre volt végig fektetve 's a' három gyermekek csak nagy bajjal tudták azt viszont felállítani. Végre — ugyancsak — ezzel is készen levén, 's ezen a' falra felhágván, a' más oldalon le-szökdöstek, a' nélkül, hogy a' következhető veszélyt fel is vették volna.

Most egy magányos úton kapták fel magokat viz-árkok között, 's örömben, hogy viszont szabadok, különböző irányban futni kezdettek, a' nélkül, hogy többé egymásra legkisebb figyelemmel is lettek volna. Az ifju P. több órák folytában szaladott, a' nélkül hogy tudta volna, hol jár, csak reggeli három óra felé fog-

ta fel a' helynek — hol futkosott — fektét 's így jutott el aggódo szülői lakába.“

Ennyit az ifju P. előadása után. Ha valyon tudományos vizsgálódásokat akartak-e tenni ama' két urak ezen ifju gyermekeken, vagy pedig más czélből zárták őket ama' titok, burkolta helyre, még tudni bizonyosan nem lehet. Ellenben tudva levő, hogy darab idő olta Lyonból és környékéről sok gyermekek tűntek-el.

Azon napon, midőn P. véletlenül kimaradt, szülői levelet kaptak — azt jelentőt — hogy gyermekök egyik lábát kitorzte, de jó kezek közt van, 's vissza fogják őt kapni, mihelyt helyre áll egészsége. Ezen levél a' királyi procuratornak átadatott, ki kétségen kívül megteendő a' szükséges lépéseket, az igazságot napfényre hozandó.

Későbbi tudósításaink még nincsenek. Jelenleg, mint a' 'FANAL' mondja, egész Lyon figyelmét e' tárgy foglalatoskodtatja. CCI.

J O H N P E E L E.

Egy angol haszonbérlo fia — John Peele — jelenleg nagyon magára vonta különös természeténél fogva a' külföldi hírlapok figyelmét. Ugyan is ő alighihető undor- és irtózással van a' pénz iránt, úgy hogy a' hol meglátja, vagy csak csengetését is hallja, fut onnan. Atyja ezt előbb csak külöködési kórságnak tekinté benne, 's akarva róla őt elszoktatni, vagy kétszer pénzt lopott zsebébe, de midőn John Peele ezt történetesen észrevette, rángatódzásokat kapott 's így kénytelen volt felhagyni minden körülte teendő ily nemű további próbákkal. John Peele — e' páratlan ifju — Suffolck provinciában lakik, hol atyja széles terjedelmű jószágokat bír haszonbérben.

Rkptk.

EDDIGI HIRLAPOKBAN MÉG NEM OLVA-
SOTT NÉMELY ÉRTESÍTŐ LEVELEK (In-
telligenzblattok) TÖREDEKI.

1. Egy mindenből kipusztult korhel unoka-
öcsének, a' ki mélyen adósságba esett, kereste-
tik egy hozzá illő öreg bátya, a' kinek gazdag
vagyonra legyen. — Minél vénebb, annál jobb. —
Száras betegségben levő legkedvesebb lessz. —
Szükség esetiben a' bátya helyett egy hasonló ö-
reg néne is megjár.

2. Egy igen jól kidolgozott halotti prédiká-
tzióhoz és sírkövi íráshoz kerestetik egy igen jól
hozzá illő halott. —

3. Az n. n. collegiumban egy deák minden
papi készülétekkel, az az: néhány megvásár-
lott magyar prédikátziós könyvekkel felkészülve
's várakozásban levén: kerestetik számára egy jó-
vedelmes eklézsia; bővebb értesítést adnak róla
a' collegium professorai.

4. Egy korhel tanuló tudakozódik néhány
elvesztett esztendeje iránt, melyeket nem-tanu-
lással 's kicsapongással elvesztegetett. Útastást ve-
het iránta, ha egyebütt nem, a' verbunknál. —

5. Egy rejtettszók kovácsa (charadenmacher)
illendő feltételek mellett keres néhány három syl-
labájú szókat, melyeket könnyen lehetne feldol-
gozni. — Nem árt, ha a' három syllabájú szók
négy lábuak lesznek is. —

6. T. T. új papnál jól kidolgozva készen áll egy
prédikátzió; kerestetik hozzá egy reá szabható tex-
tus; útastást vehet róla akármely exegeticusnál. —

7. N. N. ügyvéd hivataláról le akar mon-
dani; van nála 40 per eladó — NB. a' védenczek
(cliens) gazdagok, makacsok, amicabilis compo-
sitora nem könnyen hajlandók. — Bővebb tuda-
sítást 's a' t. 's a' t. N. N.